

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Ændringer vedrørende frigørelsesafgift m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 233) findes i tidenden sp. 5590, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2797).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Grünbaum: Ved første behandling gav mit partis ordfører, hr. Ove Hansen, der desværre er forhindret i at være til stede her i dag, udtryk for, at lovforslaget om frigørelsesafgift var egnet som forhandlingsgrundlag, men at der var ting i forslaget, vi gerne ville se nærmere på i udvalget. Det var bl. a. bondegårdsreglens indførelse og virkningerne heraf inden for byzoneområdet. Det kan jo lyde lidt mærkeligt, at bondegårdsreglen skulle komme til anvendelse inden for byzonerne, men som lovforslaget er opbygget, og da det skal ses i forbindelse med lovforslaget om by- og landzoner, har vi accepteret, at det kan være nødvendigt i en overgangsperiode at have disse regler.

Det, der imidlertid i høj grad var uheldigt ved den fg. finansministers forslag, var, at ejere, hvis ejendomme ved lovens ikrafttræden var beliggende i mellem- eller inderzone, ikke blot kunne begære bondegårdsreglen anvendt på deres ejendomme og tilmed få en lavere formueskat, men samtidig ville kunne bevare den skattemæssige fordel i ubegrænset tid; det var det, vi satte ind over for i udvalget. Man kunne teoretisk og måske også praktisk forestille sig en sådan ejendom ligge inde på Strøget i dag, hvis man havde gennemført sådanne regler for 50 år eller 100 år siden, og det er naturligvis ikke meningen. Disse ejere

ville i øvrigt blive gunstigere stillet end ejere, hvis ejendomme overførtes fra yderzoner til byzoner. Reglen ville altså absolut ikke fremme udbuddet af byggejord, tværtimod, den ville medføre en yderligere begrænsning, netop det modsatte af, hvad man i øvrigt tilsigter med hele dette lovkompleks.

Vi har haft nogle indgående drøftelser i folketingsudvalget, og det er nu opnået enighed om — og det kan jeg kun være tilfreds med — at dette ændres. Vilkårene ved overgangsordningen bliver herefter, at muligheden for at anvende bondegårdsreglen på ejendomme i de nuværende mellem- og inderzoner tidsbegrænses, så de kun omfatter ejendomsvurderingerne forud for 17. alm. vurdering, hvorved ejendoms- og formuebeskatningen efter bondegårdsreglen højst kan få virkning for en periode af 12 år. Ejere af ejendomme, hvor bondegårdsreglen derefter bringes til ophør, får så ret til henstand med at betale frigørelsesafgiften, men denne henstand gælder dog her kun 4 år og ikke de 12 år, man har i første hovedafsnit af lovforslaget.

En anden ændring i lovforslaget, der også må siges at være af betydning, vedrører anbringelsen af de midler, der indkommer af såvel frigørelses- som afståelsesafgift. Efter forslaget skulle afgiften jo tilfalde den amtskommune, hvori ejendommen ligger. Denne bestemmelse har mit parti fundet uheldig, og de kommunale organisationer har også gjort indsigelse imod den. Under udvalgsarbejdet er det lykkedes at få bestemmelsen ændret, så provenuet foreslås delt ligeligt mellem amtskommunen og vedkommende primærkommune. Provenuet hensættes til en fond, der administreres henholdsvis af amtskommunen og primærkommunen, og hvis midler efter regler, der fastsættes af boligministeren, kan anvendes til gennemførelse af byggemodningsarbejder og andre foranstaltninger i forbindelse med bymæssig bebyggelse inden for primærkommunen og til finansiering ved overtagelse af fast ejendom. Vi er godt tilfreds med det ændringsforslag, der er stillet herom af den fg. finansminister.

En betænkelighed, vi har haft, vedrører arealer i byzoner, hvorpå bondegårdsreglen er taget i anvendelse. Vi vil gerne have